

Chuyện tình mũ đỏ lênh đênh.

Giao Chi, San Jose.

Ngày 9 tháng 7 năm 2005 có một người lính nhảy dù ra đi, tang lễ cử hành tại miền Nam California. Các chiến binh mũ đỏ khiêng quan tài. Phần lớn đều là bạn cùng khóa một thời oanh liệt. Đa số đều là sĩ quan của tiểu đoàn 6 nhảy dù Việt Nam. Đại tá Vũ thế Quang, từ DC. Đại tá Phạm Huy Sánh, từ Seattle. Trung tá Nguyễn Thế Thứ, trung tá Ngô Lê Tĩnh, trung tá Cung, và Hoàng Thọ cùng ở quận Cam. Nguyễn Hữu Luyện về từ Boston. Đại tá Phạm Văn Chung, nguyên lữ đoàn trưởng TQLC hướng dẫn toán chào kính. Thiếu tướng Trần Văn Nhật, tư lệnh sư đoàn 2 bộ binh đọc di văn. Rất nhiều bạn cùng khóa Cương Quyết 2, Đà Lạt. Người ra đi là thiếu úy Ngô Quang Thiệu, tác giả thiên ký sự hết sức đặc biệt tựa đề Mũ đỏ lênh đênh. Tại sao chiến hữu lại từ các nơi về bày tỏ tấm lòng ưu ái như vậy. Vì người ra đi là bạn quân trường trẻ trung nhất, hiền lành nhất, tử tế nhất và cũng lênh đênh nhất.

Ông Thiệu quê ở làng Quế Lâm, Kiến An, Hải Phòng, Bắc Việt. Ông vào võ bị Đà Lạt 1954, số phận lênh đênh, ra trường cấp trung sĩ. Trong khi các bạn cùng khóa ra trường thiếu úy và lên đến đại tá, chuẩn tướng thì ông Thiệu mất 21 năm mới lên cấp thiếu úy. Suốt cuộc đời quân ngũ ông phục vụ cho một tiểu đoàn. Đó là tiểu đoàn 6 nhảy dù. Đóng quân tại Vũng Tàu. Dù là trung sĩ, thượng sĩ, chuẩn úy hay thiếu úy, chức vụ lâu dài nhất của ông vẫn là sĩ quan thường vụ tiểu đoàn. US Army vẫn gọi chức vụ Master Sergeant bằng một giọng hết sức kính trọng người đứng đầu hàng ngũ NCO. Vì vậy khi ông qua đời, các bạn cùng khóa và cũng có người từng là tiểu đoàn trưởng đã về khiêng quan tài của thầy Master tiểu đoàn 6 nhảy dù. Khóa của ông nhập ngũ 1954. Sau trận đánh Bình Xuyên, mũ đỏ Ngô Quang Thiệu được đề cử trong toán nhảy dù nhận vòng hoa chiến thắng. Cô nữ sinh Sài Gòn xuất thân từ Tha La xóm đạo Tây Ninh là người đẹp trao hoa. Rồi tình Bắc duyên Nam. Ngày 10 tháng 12-1960 anh Thiệu kết duyên cùng cô nữ sinh áo trắng.

Chị Lạc, gần 20 năm theo chồng trong đời sống gia bình, thêm gần 30 năm xây dựng gia đình ty nạn. Một lòng chung thủy, quán xuyến gia đình 5 con với một chồng. Từ trại gia binh Vũng Tàu lên đến các chung cư cao ốc Nữ Ước. Giữa lòng đô thị, trong mưa tuyết, chị tắt cả lái xe. Anh ngồi dò bản đồ. Ba mươi năm dài tại Mỹ, vợ chồng bên nhau, nuôi con trưởng thành.

Rồi những cánh chim non bay khắp bốn phương trời. Những đứa con của anh chị là thành quả của một gia đình nhỏ bé gửi cho thế hệ tương lai. Tháng 3 năm 2004 khóa Cương Quyết Đà Lạt hội ngộ 50 năm tại Quận Cam. 300 sinh viên sỹ quan chỉ còn lại 70 người. Anh chị Thiệu từ Nữ Ước mới dọn về. Chị Ngô Quang Thiệu nay đã là phụ tá quản trị viên cho các hãng chuyên về tài chánh và đầu tư danh tiếng tại Nữ Ước.

Gần 20 năm làm cho Castle Harlan, một hãng lớn tại thủ đô tài chánh Hoa Kỳ. Chị lên sân khấu trao lại vòng hoa tình cảm cho người chồng yêu dấu. Năm sau tháng 7-2005 thì anh Thiệu ra đi, mũ đỏ lênh đênh đã về miền vĩnh cửu. Chôn cất xong tháng 8 năm 2005 chị Thiệu cùng các con về lại Kiến An chính thức làm lễ 49 ngày cho chồng. Nhân danh nàng dâu Nam Kỳ từ Tha La xóm đạo chị về họp mặt với đại gia đình họ Ngô.

Năm 1954 Ngô Quang Thiệu ra đi một mình, hai thân cha mẹ, mười anh em, hàng trăm bà con xa gần, tất cả đều ở lại. Trải qua 21 năm chia lìa Nam Bắc, rồi sau đó đến 1975 xa cách cả đại dương. Hình ảnh Ngô Quang Thiệu mờ dần trong lòng người họ Ngô tại Quế Lâm. Bây giờ thay thế bằng hình ảnh nàng dâu Nam Kỳ. Từ đó, mỗi năm vào tháng 7, lại có cô Việt kiều Sài Gòn từ Mỹ về làng Quế Lâm, tỉnh Kiến An làm giỗ cho người con trưởng của họ Ngô. Năm 2007, bà Thiệu sau những giây phút chia xẻ đau thương với họ hàng nhà chồng đã đưa tất cả anh chị em vào thăm Saigon.

Đi thăm dinh Độc lập, nơi xưa kia chị Thiệu đã sống những ngày thơ ấu trong sở nội dịch phủ tổng thống. Đi thăm Vũng Tàu nơi tiểu đoàn 6 nhảy dù của Ngô Quang Thiệu đóng quân. Những cậu em, cô em của anh Thiệu dù đã ngoài sáu lăm bảy chục nhưng suốt đời chưa ra khỏi lũy tre xanh, nay được chị dâu Sài Gòn cho đi máy bay lên chín tầng mây vào thăm xứ Nam Kỳ, ra tắm biển Vũng Tàu, chợt thấy thương ông anh mũ đỏ biết chừng nào.

Chị Thiệu còn lập ra một quỹ giáo dục để tài trợ cho các cháu nhận học bổng vào đại học. Từ ngày đó đến nay, tháng 7 là lúc quê hương dọn nhà đón bà chị dâu từ Mỹ về làm giỗ. Nếu ở nơi xa có người không nhớ ngày anh Thiệu ra đi thì ở miền Quế Lâm có cả trăm người nhớ mãi ngày giỗ của Mũ Đỏ lênhên. Tất cả câu chuyện ngắn gói trọn một đời, bà Thiệu kể lại, gọi là cuộc đời đơn sơ giản dị. Trong cái đơn sơ giản dị đó gói trọn một đời lênhên của một người làm vợ lính nhảy dù 45 năm từ trại gia binh Vũng Tàu đến miền đất mới Hoa Kỳ. Tại Nữ Ước, bà làm nhân viên tài chính cho hãng danh tiếng, nhưng vẫn không quên trách nhiệm làm dâu họ Ngô sau gần 60 năm cách biệt. Thiếu úy Ngô Quang Thiệu, tiểu đoàn 6 nhảy dù khi ra đi đã để lại một tình khúc bất hủ cho em. Chuyện tình của thiếu úy Thiệu hết sức đơn giản nhưng sẽ trở thành thông điệp chính cho DVD Tình khúc cho em do Dân Sinh phát hành. Thể hiện tình đầu trở thành tình cuối. Từ khúc khai hoàn ca khi choàng vòng hoa chiến thắng trận Rừng Sắt tại Sài Gòn cho đến tiếng kèn truy điệu tại nghĩa trang Westminster California. Tỉnh Bắc duyên Nam, số phận tình cờ, hạnh phúc lênhên, chung thủy một đời và lưu luyến chia tay. Và người vợ làm tròn bốn phận bên nhau và làm tròn bốn phận khi anh đã ra đi. Làm vợ, làm mẹ và làm dâu rất muộn màng.

Lê Uyên Phương đã thay cho Ngô Quang Thiệu viết lời bài “Tình khúc cho em” như sau, dành cho chị Thiệu : Yêu em khi yêu lần đầu. Yêu em lo âu tình sau. Dù gương xưa không được lau. Soi lấy bóng mỗi duyên sâu. Cho tôi yêu em nồng nàn. Cho tôi yêu em nồng nàn. Dù biết yêu, tình yêu muộn màng.

Giao Chỉ, San Jose.